

Derfor var det med stor tilfredshed, at SF sammen med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i 1992 blev enige om en dagsordentekst, der opfordrede regeringen til at udarbejde forslag til ændringer i den eksisterende lov.

På baggrund heraf støttede SF det lovforslag, som arbejdsministeren fremsatte i Folketinget den 27. januar 1994.

Ved 1. behandling sagde SF klart ja til de nye regler, og fastholdt over for bl.a. Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis ordførere, at lovforslaget byggede på en forbedring af den eksisterende lov og et EF-direktiv, og at der derfor var tale om samme omfang af virksomheder og ansatte som i den eksisterende lov. Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti stemte ikke for dagsordenen i 1992, som blev vedtaget af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre.

Det er med stor beklagelse, at vi derfor nu, såfremt ændringsforslagene vedtages, står med et reduceret lovforslag. Et lovforslag, der ikke omfatter lige så mange virksomheder og ansatte som det oprindelige lovforslag. Faktisk omfatter lovforslaget kun ca. en fjerdedel af dem, der var omfattet af det oprindelige lovforslag.

De ændringsforslag, der reducerer lovforslaget, stemmer SF imod, da SF ikke kan støtte disse forringelser af det oprindelige lovforslag.

I forbindelse med forhandlingerne om lovforslaget er der nu oprettet en pulje på 75 mio. kr. som et beredskab til kriseramte områder, hvor et stort antal, 50 pct. af 100 ansatte, afskediges, og hvor dette har stor betydning for lokalområdet. Dette støtter SF selvfølgelig, da det i høj grad er SF, der gennem mange år har ønsket en sådan slags katastrofefond.

Da der ikke med lovforslaget, som det vil se ud efter vedtagelse af ændringsforslagene, er tale om en forringelse af den eksisterende lov, da der dog kommer forbedrede regler for nogle, og da der bliver tale om, at en katastrofefond oprettes, agter SF at stemme for lovforslagets endelige vedtagelse.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (KF, V og FP):

1) *Stk. 5* affattes således:

»*Stk. 5.* Loven finder ikke anvendelse i det omfang, lønmodtagernes rettigheder følger af kollektivt overenskomst og denne som minimum svarer til minimumsbestemmelserne i direktiv nr. 75/129/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser, som ændret ved direktiv nr. 92/56/EØF.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, CD, RV og KRF):

2) I *stk. 5* indsættes efter »denne lov«: », jf. dog § 6, stk. 1, 2. pkt., § 7 og § 10, stk. 2«.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF):

3) Efter *stk. 5* indsættes som nye stykker:

»*Stk. 6.* §§ 7 og 10 finder ikke anvendelse på afskedigelser af lønmodtagere, som berøres af standsning af en virksomheds aktiviteter som følge af en retsafgørelse.

Stk. 7. Bestemmelserne i § 5, stk. 2, og i § 6 om pligt til at give Arbejdsmarkedsrådet meddelelse om påtænkte afskedigelser finder ikke anvendelse på afskedigelser af lønmodtagere, som berøres af standsning af en virksomheds aktiviteter som følge af en retsafgørelse, medmindre Arbejdsmarkedsrådet anmoder om meddelelse.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, CD, RV og KRF):

Ny paragraf

4) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

»§ 01. Ved et arbejdssted, jf. §§ 6, 7 og 10, forstås en enhed af arbejdsgiverens virksomhed, hvor en eller flere af virksomhedens lønmodtagere er beskæftiget. Hvor en virksomhed har flere arbejdssteder beliggende i samme kommune, betragtes arbejdsstederne som ét arbejdssted.«

Af et *mindretal* (KF, V og FP):

Til § 4

5) *Stk. 1, 2. pkt.*, udgår.